

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **M. M.**
bytem x
zastoupený JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, odbor agend řidičů
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2020 č. j. 184/2020-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 10. 10. 2019 č. j. MHMP 1986369/2019/Klo.
2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále také „zákon o silničním provozu“) a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm.

f) bodu 2 zákona o silničním provozu. Za naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku byla žalobci dle ust. § 125c odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 6 měsíců. Současně mu byla uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce ve výši 1 000 Kč.

3. Žalobce ve své žalobě namítal, že již v odvolání uvedl, že v době změření rychlosti vozidlo neřídil a že vozidlo nebylo zastaveno. Naopak tvrdil, že policisté dojeli ke stojícímu vozidlu, což dokládal fotografiemi z kamery vozidla. Tvrdil, že z fotografií, které předložil ve svém odvolání, je zřejmé, že policista vystupuje z vozidla stojícího za jeho stojícím vozidlem, přičemž policejní vozidlo nemělo rozsvícená modrá světla nebo nápis STOP, měl tak za to, že se nejedná o zastavování vozidla, ale prostý dojezd a zastavení za již stojícím vozidlem. Dle žalobce odůvodnění žalovaného v napadeném rozhodnutí neobsahuje informaci, na základě jakých úvah dospěl žalovaný k závěru, že žalobcem přiložené fotografie neprokazují skutečnosti, které tvrdil. Úvahu provedenou v napadeném rozhodnutí považoval za nepřezkoumatelnou. Konstatoval, že žalovaný bezdůvodně neprovedl důkaz, který navrhoval, tedy videozáznam z policejního vozidla.
4. Dále v žalobě namítal, že sám žalovaný konstatoval, že druh a výměra správního trestu byly uloženy nepřezkoumatelným a nezákonným způsobem. Měl za to, že nepřipadá v úvahu, aby teprve odvolací správní orgán dodatečně napadené rozhodnutí odůvodňoval namísto správního orgánu prvního stupně. Následně odkázal na postup žalovaného v jiném případě. V postupu žalovaného spatřoval porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy při rozhodování skutkově shodných nebo obdobných případů nemá docházet ke vzniku nedůvodných rozdílů. Poukázal na to, že žalovaný neodůvodnil, kde prvoinstanční orgán přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. K tvrzení ohledně umístění chodníků a značky s textem škola a děti uvedl, že nemají oporu ve spisovém materiálu ani v provedeném dokazování.
5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě reagoval na veškeré žalobní námitky, přičemž uvedl, že žalobcem navrhované důkazy nevyvrací zjištěný skutkový stav a nevyplývají z nich žádné nové skutečnosti. Rovněž se pozastavil nad skutečností, že žalobce neposkytl celý záznam z kamery z automobilu, ale pouze dvě fotografie, a také konstatoval, že není pravda, že by policie měla videozáznam ze silniční kontroly. Doplnil, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně neodůvodňoval, ale pouze odvodnění rozvinul. Srovnání s případem, na který odkazoval žalobce, nepovažoval za příléhavé, neboť v dané věci správní orgán prvního stupně nehodnotil zákonná kritéria vůbec. Měl za to, že námitky jsou nedůvodné, a proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
7. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce a žalovaný k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

8. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: výstup ze silničního rychloměru, fotografie z místa zastavení vozidla, ověřovací list metrologického střediska ze dne 12. 6. 2018, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 1986369/2019/Klo ze dne 10. 10. 2019, odvolání žalobce ze dne 7. 11. 2019, žalobou napadené rozhodnutí č. j. 184/2020-160-SPR/3 ze dne 11. 2. 2020.
9. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce dne 28. 2. 2019 kolem 9:54 hod. řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Renault Megane, registrační značky x v Praze 7 v ulici Vrbenského ve směru k Ortenovu náměstí, nedovolenou rychlostí, neboť mu na stanovišti u domu č. p. 36 byla orgány policie naměřena rychlost jízdy 94 km/h, při zvážení odchylky byla jako nejnižší skutečná naměřená rychlost jízdy 91 km/h, ačkoliv je v uvedeném úseku obce obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích dovolena nejvyšší rychlost jízdy 50 km/h.
10. Dne 7. 10. 2019 bylo správním orgánem prvního stupně vydáno rozhodnutí č. j. MHMP 1986369/2019/Klo, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a tím ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 téhož zákona. Za toto jednání mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 6 měsíců a současně povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal dne 7. 11. 2019 odvolání. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.
11. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
12. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více.*
13. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu *za přestupek se uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 až 3, písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7, 10 a 11, písm. j) a podle odstavce 2.*
14. Podle ust. § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu *zákaz činnosti se uloží na dobu od šesti měsíců do jednoho roku za přestupek podle odstavce 1 písm. a), písm. b), písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7 a 10 a podle odstavce 3.*
15. Dle soudu je ze spisového materiálu naprosto zřejmé, že hlídka provedla zastavení žalobce předepsaným a zákonným způsobem, o čemž vyhotovil prap. P. K. úřední záznam č. j. KRPA-95745-2/PR-2019-001106 ze dne 5. 3. 2019. Hlídka poté vyzvala řidiče k předložení dokladů, k předložení dokladů byl vyzván žalobce a není tedy pochyb o tom, že dané vozidlo řídil.
16. Soud v první řadě poukazuje na to, že fotografie, které žalobce přiložil k odvolání, jsou natolik nekvalitní, že nemají žádnou důkazní hodnotu. Je z nich možné pouze rozpoznat, že za vozem žalobce stálo policejní vozidlo, které provádělo kontrolu. S ohledem na to, že sám žalobce uznal, že čas na fotografiích neodpovídá skutečnému času spáchání přestupku, tak z nich není možné zrekonstruovat průběh silniční kontroly. Pro soud je závažný fakt, že pokud má žalobce k dispozici kompletní videozáznam ze silniční kontroly, tak k odvolání přiložil pouze dvě fotografie. K tvrzení žalobce, že vozidlo nebylo zastaveno, ale že policie pouze dojela ke stojícímu vozidlu, soud dodává, že fotografie, které přiložil k odvolání, jednoznačně neprokazují jeho tvrzení, neboť na fotografii č. 1 (fotografie označená

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

2019/02/28 11:07:19) je viditelné pouze to, že vozidlo policie již stojí a má otevřené dveře na straně řidiče. Vzhledem k tomu, že se jedná o vozidlo, které má nápis STOP a VRZ (výstražné zvukové a rozhlasové zařízení) umístěn uvnitř vozidla, tak z takto nekvalitní fotografie, která navíc zaznamenává pouze jednu sekundu kontroly, není možné vyhodnotit, zda skutečně byl nápis STOP a VRZ rozsvícen, neboť je všeobecně známo, že tato výstražná znamení nesvítí soustavně, ale problikávají, tudíž žalobce mohl vybrat ze záznamu své kamery ve vozidle pouze konkrétní momenty, kdy byla tato znamení zhasnutá nebo již okamžik, kdy policie tato znamení vypla.

17. Skutkový stav tak jak jej zjistil správní orgán prvního stupně, tedy poskytuje dostatek podkladů pro určení osoby řidiče v době spáchání přestupku, žalobce se sám mohl pokusit tuto skutečnost vyvrátit, pokud by předložil kompletní záznam z kamery ze svého vozidla, jelikož tak však neučinil, je nutné považovat skutkový stav zjištěný správním orgánem prvního stupně za dostatečný.
18. Soud neshledal, že by nebyly uvedeny úvahy, na základě kterých žalovaný dospěl k názoru, že odvolatelem přiložené fotografie neprokazují jím tvrzené skutečnosti. Žalovaný poukázal na skutečnost, že čas uvedený na fotografiích neodpovídá času spáchání skutku, neboť se tento čas liší o hodinu. Dle soudu tak není pravdou, že by žalovaný neuvedl úvahy, které ho vedly k závěru, že žalobcem předložené fotografie neprokazují jím tvrzené skutečnosti. To, že žalobce uvedl proč čas na fotografiích neodpovídá času spáchání přestupku, nebrání žalovanému konstatovat, že fotografie neprokazují tvrzené skutečnosti, když čas na nich neodpovídá době spáchání přestupku. Nadto, jak soud uvedl výše, tak fotografie přiložené k odvolání nemají žádnou důkazní hodnotu, neboť nemohou prokázat, že by vozidlo policie skutečně nemělo zapnutá výstražná znamení či došlo až ke stojícímu vozidlu žalobce.
19. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by policie pořizovala videozáznam ze silniční kontroly žalobce, tento proto ani nemohl být proveden jako důkaz ve prospěch žalobce. Ze spisového materiálu je zřejmé, že byly pořízeny pouze fotografie a ty jsou součástí spisu a byly součástí hodnocení správních orgánů.
20. Ze zásady jednoty správního řízení vyplývá, že prvoinstanční i odvolací řízení tvoří jeden celek, žalovaný tedy mohl napravit pochybení správního orgánu prvního stupně, který nedostatečně hodnotil všechny relevantní aspekty. Přestože správní orgán prvního stupně hodnotil pouze míru zavinění, způsob spáchání, osobu žalobce a následek, kdy tyto aspekty relevantně posoudil, a odůvodnil, tak žalovaný toto jeho hodnocení doplnil o zbylé relevantní aspekty, tedy čas a místo spáchání přestupku. Žalovaný tedy pouze částečně doplnil, v duchu jednoty správního řízení, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Zdejší soud tak v postupu správních orgánů neshledal pochybení. V žalobcem odkazovaném případě se jedná o skutkově odlišnou situaci, kdy správní orgán prvního stupně nehodnotil žádné relevantní aspekty přestupku, nejedná se tedy o shodný případ a nemohly tak vzniknout nedůvodné rozdíly v posouzení.
21. Žalobce také namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl, jak dospěl k závěru, že je liché tvrzení, že správní orgán prvního stupně nepřihlédl k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. S tímto tvrzením však soud nemůže souhlasit, v napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl: „*Správní orgán I. stupně hodnotil míru zavinění (vědomá nedbalost), způsob spáchání (konání a nikoliv opomenutí), osobu odvolatele (žádný záznam v EKŘ) a následek (žádná škoda na majetku ani na zdraví), kdy ve všech případech tyto aspekty relevantně posoudil a odůvodnil.*“ Z toho je naprosto zřejmé, že v napadeném rozhodnutí je výslovně uvedeno

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

k jakým polehčujícím a přitěžujícím okolnostem správní orgán prvního stupně dle žalovaného přihlédl, odkaz na konkrétní pasáž napadeného rozhodnutí by byl dle soudu již zcela nadbytečný.

22. Poslední námitkou žalobce bylo, že tvrzení žalovaného, že komunikace, kde byl spáchán přestupek, je lemován chodníky a v blízkosti místa měření jsou na vozovce umístěny dopravní značky č. V15 „Nápis na vozovce“ s textem „ŠKOLA“ a č. A 12b „Děti“ nemá oporu ve spisovém materiálu. Ani s touto námitkou se zdejší soud neztotožnil, neboť na záznamu o přestupku č. j. KRPA-95745-3/PŘ-2019-001106, který se nachází na str. 14 spisového materiálu správního orgánu prvního stupně je zřetelně viditelný nápis „ŠKOLA“, který se nachází za měřeným vozidlem a je zde vidět i část dopravní značky č. A 12b „Děti“, která se nachází před vozidlem a je tímto vozidlem z části blokována. Z daného záznamu je také možno rozpoznat, že na protější straně komunikace se nachází chodník pro chodce, tedy veškerá tvrzení správních orgánů jsou plně doložena spisovým materiálem.
23. Žalobcem odkazovaná judikatura není dle Městského soudu v Praze v rozporu se závěry, ke kterým žalovaný a soud dospěli, a proto se jí podrobněji nezabýval.
24. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. května 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.